

Юридична адреса - 88018, м.Ужгород, вул.Петра Лінтура, 10-Б, кв.2
Поштова адреса - 88000, м. Ужгород, вул. Фединця, 14
тел: +38 (050) 432-17-88
email: zakkdka@gmail.com , веб-сайт: www.vkdka.org

Legal address - apt. 2, 10B Lintura Street, Uzhgorod, 88018 Ukraine
Mailing address - 14 Fedyntsa Street, Uzhgorod, 88000 Ukraine
phone: +38 (050) 432-17-88
email: zakkdka@gmail.com , web-site: www.vkdka.org

Р І Ш Е Н Н Я

15 грудня 2025 року

м. Ужгород

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури (КДКА) Закарпатської області в особі дисциплінарної палати (надалі – Дисциплінарна палата) у складі голови Дисциплінарної палати Гончарова В.В., заступника голови Дисциплінарної палати Зеленька С.П., секретаря Дисциплінарної палати Бухтоярової О.В., членів Дисциплінарної палати: Бабича В.В., Кучеренка В.О., Сочки І.І., Чорби П.П., розглянувши у відкритому засіданні в приміщенні КДКА Закарпатської області матеріали перевірки відомостей щодо вчинення дисциплінарного проступку адвокатом В, –

ВСТАНОВИЛА:

10 листопада 2025 року з Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури до КДКА Закарпатської області надійшли для розгляду матеріали двох скарг громадянки Савченко Лариси Анатоліївни від 03.10.2025 і від 10.10.2025, у яких наводяться ідентичні відомості щодо вчинення дисциплінарного проступку адвокатом В

У зв'язку з запізнілим надходженням письмових пояснень адвоката В на вказані скарги Савченко Л.А., протокольним рішенням Дисциплінарної палати від 27 листопада 2025 року продовжено до тридцяти днів перевірку відомостей, наведених у цих скаргах.

Заслухавши Гончарова В.В., який доповів матеріали перевірки відомостей скарг Савченко Л.А., та ознайомившись з матеріалами цієї перевірки і довідкою, складеною за результатами перевірки, Дисциплінарна палата встановила наступне.

Згідно з даними Єдиного реєстру адвокатів України (ЄРАУ) адвокат В здійснює адвокатську діяльність на підставі відповідного свідоцтва №__, виданого __ у відповідності до рішення Ради адвокатів міста Києва від __ №__.

У скаргах Савченко Л.А. зазначає наступне.

08 лютого 2025 року помер її чоловік Савченко Михайло Вікторович, з яким вона перебувала в зареєстрованому шлюбі з 1983 року.

06 березня 2025 року вона звернулася до приватного нотаріуса Запорізького міського нотаріального округу Кардаш Я.О. (надалі – нотаріус Кардаш Я.О.) із заявою про прийняття спадщини після смерті свого чоловіка.

У зв'язку з відкриттям спадкової справи нотаріус Кардаш Я.О. того ж дня отримала із Спадкового реєстру інформаційну довідку №__, з якої слідувало, що станом на цю дату (06.03.2025) у даному Реєстрі не виявлено жодного заповіту чи спадкового договору, за яким Савченко М.В. є заповідачем.

В липні 2025 року до нотаріуса Кардаш Я.О. звернулася невідома жінка в супроводі адвоката та подала заяву про прийняття спадщини за заповітом чоловіка скаржниці Савченка М.В.

Згодом стало відомо, що цією жінкою є Д, а адвокатом, який супроводжував її до нотаріуса Кардаш Я.О. – адвокат В

З витягу зі Спадкового реєстру від 01.08.2025 №__ вона дізналася про наявність заповіту її чоловіка від 20.12.2021, посвідченого Маріупольським районним приватним нотаріусом Кудлаєвим О.О. (надалі – нотаріус Кудлаєв О.О.)

Скаржниця переконана, що такий заповіт є підробленим, а тому звернулася до правоохоронних органів із заявою про вчинення злочину, передбаченого ч.2 ст.15, ч.2 ст.190, ч.1, 4 ст.358 КК України.

На підставі ухвали Вознесенського районного суду міста Запоріжжя наведені у цій заяві відомості внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) за № з правовою кваліфікацією за ч.1 ст.358 КК України.

Зазначає, що наказом Міністерства юстиції України від 20.03.2023 №1035/5 Кудлаєву О.О. анульовано свідоцтво про право на заняття нотаріальною діяльністю у зв'язку з неодноразовим порушенням ним правил професійної етики.

Крім того, у судовій справі №331/4566/25 адвокат В приймає участь як представник Д на підставі нотаріально посвідченої її довіреності від 20.08.2025.

Даною довіреністю адвокат уповноважений, серед іншого, і здійснювати від імені довірительки юридичні дії, пов'язані з оформленням права на спадщину після смерті Савченка М.В. (чоловіка скаржниці).

Тому у скаржниці є підозри, що адвокат В причетний до групи осіб, які злочинним способом шляхом підроблення документів вирішили заволодіти майном її померлого чоловіка, оскільки даний адвокат є її представником на підставі вказаної довіреності.

Також звертає увагу, що у відповідності до ст.ст.26 і 27 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» надання адвокатом правової допомоги без укладення письмового договору, а лише на підставі довіреності не допускається.

Більше того, адвокат В додав до матеріалів справи завірену ним копію виданого йому свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю від 23.12.2014 серії КВ __. Натомість згідно з відкритою інформацією ЄРАУ адвокату В видано свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю від 19.04.2013 №__5 на підставі рішення Ради адвокатів міста Києва від __ №__.

Скаржниця вважає, що наведені обставини свідчать про порушення адвокатом В вимог ст.ст.7, 19 Правил адвокатської етики, а відтак і невиконання ним професійного обов'язку щодо дотримання правил адвокатської етики, передбаченого Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

З огляду на це вбачає в діях цього адвоката ознаки дисциплінарного проступку, у зв'язку з чим просить притягнути його до дисциплінарної відповідальності.

До скарги Савченко Л.А. додані копії таких документів:

- свідоцтва про укладення нею шлюбу з Савченком М.В.;
- свідоцтва про смерть Савченка М.В.;
- інформаційної довідки з Спадкового реєстру від 06.03.2025 №__;
- витягу Спадкового реєстру від 01.08.2025 №__;
- витягу до ЄРДР по кримінальному провадженню №;
- наказу Міністерства юстиції України від 20.03.2023 №1035/5 щодо нотаріуса Кудлаєва О.О.;
- виданої В нотаріально посвідченої довіреності Д від 20.08.2025;
- виданого В свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю від 23.12.2014 серії КВ №__;
- роздруківки з ЄРАУ профайла адвоката В

Адвокат В надав Дисциплінарній палаті письмові пояснення, в яких підтвердив факт надання ним правничої допомоги Д на підставі договору про надання такої допомоги від 14.07.2025 №13-7-25 і нотаріально посвідченої довіреності від 20.08.2025.

Проте стверджує, що не вчиняв жодних дій, які б виходили за межі професійного інструментарію профільного закону та наданих йому процесуальними законами повноважень представника.

Заявляє, що викладені в скаргах обставини він не визнає і вважає їх необґрунтованими припущеннями скаржниці.

Стосовно реквізитів виданого йому свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю зазначив таке.

На підставі рішення Ради адвокатів міста Києва від 19 квітня 2013 року №__ йому цього ж дня (19.04.2013) було видано свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю №__.

Згодом, у зв'язку з прийняттям Радою адвокатів України (РАУ) рішення від 17.12.2013 №272, яким затверджено новий зразок і опис свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, йому 23 грудня 2014 року Рада адвокатів міста Києва видала таке свідоцтво у новому форматі (у вигляді картки) серії КВ №__.

Однак, у цьому новому свідоцтві про право на заняття адвокатською діяльністю серії КВ №__ в якості підстави його видачі значиться попереднє таке свідоцтво №__, видане згідно з рішенням Ради адвокатів міста Києва від 19.04.2013 №5.

Дане свідоцтво нового зразка він наразі і використовує у своїй професійній діяльності і долучає до своїх повноважень адвоката.

На підставі викладеного просить відмовити в порушенні дисциплінарного провадження відносно нього.

До своїх пояснень адвокат В додав копії виданих йому свідоцтв про право на заняття адвокатською діяльністю від 19.04.2013 №__ та від 23.12.2014 серії КВ №__.

На підставі аналізу матеріалів перевірки Дисциплінарна палата доходить до таких висновків.

Згідно з положеннями статті 33 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвоката може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з, передбачених цим Законом. Дисциплінарне провадження - процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діяч адвоката ознак дисциплінарного проступку.

Статтею 36 даного Закону передбачено, що право на звернення до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури із заявою (скаргою) щодо поведінки адвоката, яка може бути підставою для дисциплінарної відповідальності, має кожен, кому відомі факти такої поведінки. Не допускається зловживання правом на звернення до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, у тому числі ініціювання питання про дисциплінарну відповідальність адвоката без достатніх підстав.

За приписами ст.34 цього ж Закону підставою для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

Дисциплінарним проступком адвоката є: 1) порушення вимог несумісності; 2) порушення присяги адвоката України; 3) порушення правил адвокатської етики; 4) розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення; 5) невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків; 6) невиконання рішень органів адвокатського самоврядування; 7) порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом.

Матеріалами перевірки підтверджено і не заперечується учасниками дисциплінарного провадження наступні обставини.

08 лютого 2025 року помер чоловік скаржниці Савченко Михайло Вікторович.

06 березня 2025 року скаржниця звернулася до нотаріуса Кардаш Я.О. з заявою про прийняття спадщини після смерті свого чоловіка, внаслідок чого цим нотаріусом відкрито спадкову справу.

20 грудня 2021 року нотаріусом Кудлаєвим О.О. оформлений і посвідчений заповіт від імені Савченка М.В. на користь Д, яка також звернулася до нотаріуса Кардаш Я.О. з заявою про прийняття спадщини за таким заповітом.

Нотаріально посвідченою довіреністю від 20.08.2025 Д уповноважила В бути її представником при здійсненні від її імені юридичних дій, пов'язаних з оформленням права на спадщину після смерті Савченка М.В.

Надаючи оцінку скаргам Савченко Л.А. та викладеним у ній доводам, Дисциплінарна

палата виходить з наступного.

Статтею 62 Конституції України і статтею 17 Кримінального процесуального кодексу України закріплено принцип презумпції невинуватості, згідно з яким особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили.

Положеннями статті 1257 ЦК України визначено, що заповіт, складений особою, яка не мала на це права, а також заповіт, складений з порушенням вимог щодо його форми та посвідчення, є нікчемним. За позовом заінтересованої особи суд визнає заповіт недійсним, якщо буде встановлено, що волевиявлення заповідача не було вільним і не відповідає його волі.

З аналізу наведених норм закону слідує, що підтвердженням як вчинення особами злочинних дій з підроблення заповіту, так і недійсності заповіту мають бути відповідні вирoki та судові рішення, які набрали законної сили.

При цьому Дисциплінарна палата не приймає до уваги витяг з ЄРДР по кримінальному провадженню №, оскільки такий витяг є первинним процесуальним документом, який свідчить лише про реєстрацію кримінального провадження і початок досудового розслідування у ньому, а відтак не може вважатися доказом винуватості особи у вчиненні злочину.

У той же час, Савченко Л.А. не надала жодних належних і достатніх доказів не тільки на підтвердження причетності адвоката В до підроблення заповіту від імені її чоловіка на користь Д та незаконного заволодіння майном її чоловіка, а й на підтвердження самого факту підроблення цього заповіту, якщо воно мало місце.

Разом з тим, скаржниця сама зазначає про наявність у неї лише підозр стосовно причетності адвоката В до незаконних, на її думку, дій щодо підроблення вказаної заповіту, які ґрунтуються тільки на тому, що Д видала йому довіреність на вчинення від її імені юридичних дій, пов'язаних з оформленням права на спадщину після смерті Савченка М.В.

Отже, скаржниця лише припускає причетність даного адвоката до таких дій.

Втім, Дисциплінарна палата приймає до уваги, що заповіт від імені Савченка М.В. на користь Д оформлений і нотаріально посвідчений ще 20 грудня 2021 року, а довіреність Д видана В тільки 20 серпня 2025 року, тобто після спливу більше як трьох років з дня оформлення вказаного заповіту.

Натомість, доказів виникнення у адвоката В договірних відносин з Доброхотовою О.В. з приводу надання їй правничої допомоги по оформленню спадкових прав за заповітом Савченка М.В. до оформлення згаданої довіреності від 20.08.2025 скаржниця не надала.

Згідно з приписами статті 70 Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09.06.2017, із змінами, затвердженими З'їздом адвокатів України 15.02.2019 (надалі – Правила адвокатської етики), та статті 7 Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, затвердженого рішенням РАУ від 30.08.2014 №120, з наступними змінами і доповненнями (надалі – Положення №120), адвокат не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні дисциплінарного проступку.

Обов'язок доказування вини адвоката у вчиненні дисциплінарного проступку покладається на особу, яка ініціює дисциплінарне провадження стосовно адвоката.

Звинувачення адвоката не може ґрунтуватися на припущеннях.

Усі сумніви щодо доведеності вини адвоката тлумачаться на його користь.

З огляду на викладені обставини та такі приписи наведених нормативних актів щодо презумпції невинуватості адвоката Дисциплінарна палата визнає, що матеріалами перевірки не підтверджено факту причетності адвоката В до підроблення заповіту від імені Савченка М.В. на користь Д з наміром незаконного заволодіння майном, а тому скарга Савченко Л.А. в цій частині не містить даних про наявність в діях вказаного адвоката будь-яких порушень положень Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та вимог Правил адвокатської етики, які можуть бути кваліфіковані як дисциплінарний проступок.

Стосовно доводів скарги про надання адвокатом В до суду неналежних документів на підтвердження своїх повноважень представляти Д у справі №331/4566/25 Дисциплінарна палата зазначає наступне.

З веб-порталу «Судова влада України» і Єдиного державного реєстру судових рішень вбачається, що у цивільній справі №__ Олександрівського районного суду м. Запоріжжя вирішувалося питання за заявою Савченко Л.А. (скаржниці) про забезпечення позову до подання позовної заяви і така заява розглядалася в порядку цивільного судочинства.

Відповідачкою у даній справі зазначена Д, а її представником – В

На підтвердження повноважень представляти відповідачку Д в цій справі адвокат В надав суду нотаріально посвідчену довіреність вказаної відповідачки від 20.08.2025, до якої додав копію свого свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю серії КВ №005405, виданого Радою адвокатів міста Києва 23.12.2014.

До наданих Дисциплінарній палаті письмових пояснень адвокат В також додав і копію свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю №__, виданого йому 19.04.2013 на підставі рішення Ради адвокатів міста Києва від 19.04.2013 №5.

Даними ЄРАУ підтверджується, що статус адвоката у В виник на підставі саме цього свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю від 19.04.2013 №__.

Між тим, рішенням РАУ від 17.12.2013 №272, яке набрало чинності з 01.01.2014, затверджено новий зразок і опис свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Свідоцтво про право В на заняття адвокатською діяльністю від 23.12.2014 серії КВ №__, копія якого надана ним суду у справі №__, відповідає новому зразку і опису, затвердженим таким рішенням РАУ від 17.12.2013 №272, і в цьому свідоцтві зазначено, що воно видано на підставі такого ж свідоцтва №5405, виданого на підставі рішення Ради адвокатів міста Києва від 19.04.2013 №5.

За таких обставин Дисциплінарна палата констатує, що видане адвокату В свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю від 23.12.2014 серії КВ №__ є дійсним, оскільки воно не суперечить даним ЄРАУ щодо підстав для його видачі, а видано у формі нового зразка на виконання приписів рішення РАУ від 17.12.2013 №272.

Згідно з ч.1 ст.60 Цивільного процесуального кодексу України представником у суді може бути адвокат або законний представник.

Положеннями ст.62 цього ж Кодексу передбачено, що повноваження адвоката як представника підтверджуються одним з таких документів:

- 1) довіреністю;
- 2) ордером, виданим відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»;
- 3) дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правничої допомоги, виданим відповідно до Закону України «Про безоплатну правничу допомогу».

Таким чином, Дисциплінарна палата визнає, що надані адвокатом В у цивільній справі №__ довіреність і копія свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю є належними і достатніми документи на підтвердження його повноважень представляти відповідачку Д у цій справі.

За наведених обставин Дисциплінарна палата приходять до висновку, що скарга Савченко Л.А. не містить відомостей про наявність в діях адвоката В ознак дисциплінарного проступку.

Згідно з положеннями абзацу 2 ч.2 ст.36 цього ж Закону дисциплінарну справу стосовно адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката.

На підставі наведеного, керуючись ст.ст.33, 34, 36, 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Дисциплінарна палата –

ВИРІШИЛА:

Відмовити в порушенні дисциплінарної справи стосовно адвоката В у зв'язку з відсутністю відомостей про наявність в його діях ознак дисциплінарного проступку.

Копію цього рішення надіслати або вручити під розписку адвокату та особі, яка ініціювала питання про дисциплінарну відповідальність адвоката.

Дане рішення може бути оскаржено до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду протягом тридцяти днів з дня доведення цього рішення до відома вказаних осіб.

Голова Дисциплінарної палати (підпис)

Валентин ГОНЧАРОВ

Секретар Дисциплінарної палати (підпис)

Оксана БУХТОЯРОВА